

המסע של איתן

by veredvs

איתן רצה לצייר פרח יפה. הוא ניסה שוב ושוב, אבל הקווים
שלו התעקמו והצבעים התערבבו. דמעות זלגו מעיניו כשהוא זרק את
העפרון שלו על השולחן בתסכול.

איתן רצה לרוץ מהר כמו האריה. הוא ניסה לרוץ, אבל מעד
ונפל, ברכיו נשרטו. כעס על עצמו עלה בו, והוא צרח בבכי

איתן ניסה לטפס על העץ הגבוה. הוא נאבק, החליק, והתעייף.
הוא השתנק מבכי, הרגיש חסר אונים מול האתגר.

אמא של איתן באה לצידו, חיבקה אותו חזק, ושאלה מה קרה.
היא הקשיבה לו כשהוא סיפר על תסכולו, וניגבה את דמעותיו.

אמא של איתן אמרה: "לפעמים זה קשה, איתן, אבל זה בסדר להרגיש ככה. כל אחד מנסה, וכל אחד נכשל. מה שחשוב זה להמשיך לנסות, ללמוד מהטעויות, ולהתמודד." היא הציעה לו נייר וצבעים חדשים.

איתן לקח נשימה עמוקה, והתחיל לצייר שוב, הפעם עם חיוך.
הוא זכר את המילים של אמא שלו, הבין שזה בסדר לא להצליח מיד,
והוא יכול לנסות שוב. חברו הגיע, הם התחילו לצייר ולשחק יחד
והתסכול נעלם.